

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτιδὶς ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας**ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

23 Νοεμβρίου 1906

Ἡ συντεχνία τῶν ραπτῶν. — Ἀδικοὶ συλλήψεις καὶ ἐξορίαι. — Τὰ ἰσνάφια ἀνέκαθεν ἀνεγνωρισμένα. — Φυλακίσαις χωρικῶν. — Τὰ ἐν Μετσόβῳ καὶ τὸ κληροδόχημα Ἀβέρωφ.

Οἱ ἐνταῦθα ράπται εἶχον αποφασίσει νὰ συστήσωσι ἐνταῦθα συντεχνίαν, τῆς ὁποίας πόροι θὰ ἦσαν αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν καὶ περιπλέον κέρδη προερχόμενα ἐκ τῆς κατανάλωσως τῶν ἐμπορῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑφάσματα, τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν θὰ πῦξανον κατὰ ἐν γρόσιον τὸν πῆχυν, δι' ἐκάστην ἐνδυμασίαν. Δυστυχῶς τὸ γεγονός τοῦτο, ὅπερ ἡδύνατο νὰ παρέλθῃ ἀπαράτητον, ὅπως ἡ ὑπαρξὶς καὶ ἄλλων συντεχνιῶν ἐν Ἰωαννίνοις οὐδέποτε παρέρσχεν ὑπονοίας ἢ σχόλια· ἀπεναντίας μάλιστα εἶνε πασίγνωστα καὶ διὰ τῶν πρωτομαστῶν συνεννοοῦνται καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς αὐτοκρ. Κυβερνήσεως διὰ πᾶν ἀφορῶν τὰς συντεχνίας φορολογικὸν ἢ ἄλλο ζήτημα· τὸ γεγονός τοῦτο λέγομεν, καθὼς καὶ ἀδεξίως διεξαχθέν, προκάλεσε τὴν ἀδικον καταδίωξιν ἀθῶν ἀνθρώπων καὶ φιλησυχῶν πολιτῶν καὶ οὕτω ἀπὸ προχθὲς τρεῖς ράπται ὁ κ. Ἀναστ. Δάτσης καὶ οἱ δύο ἀδελφοὶ Παγκράτιοι συλληφθέντες ἐφέλακίσθησαν, συκοφαντηθέντες ὅτι ἐσκόπουν νὰ συλλέξουν χρήματα ὑπὲρ κοιμιᾶτος (;) τινος ἢ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου. Εἶνε λυπηρότατον ὅτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ὅπως καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην ὁμοίαν φεσεως ἢ μοχθηρίαν καὶ ἢ ἐπιπολαιότητα δὲν ἐδίστασε νὰ φλυαρήσῃ κακολογοῦσα ἐντιμοτάτους καὶ εὐπολήπτους ἐμπόρους συμπολίτας καὶ δῆθεν καταγγείλαντας τοὺς ράπτας. Τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο, ἀνάξιον καθ' ἑαυτὸ καὶ διαψεύσεως ἀναγράφομεν μόνον, ὅπως στιγματίζωμεν τοὺς συκοφάντας τῶν ἀξιότιμων ἐμπόρων. Τοὺς ράπτας κατήγγειλαν 3 Ὀθωμανοὶ, οἵτινες παρουσίασαν εἰς αὐτοὺς ἐν ἑτοιμῷ ἐπανοφῶρι ἐξ Εὐρώπης πρὸς ἐπιδιόρθωσιν, καὶ ἐκεῖνοι ἠρνήθησαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι συνεφώνησαν νὰ μὴ ἐπιδιορθώσωσιν ἑτοιμα ἐνδύματα, οἱ Ὀθωμανοὶ δὲ οὗτοι μαθόντες τὸν ὅρον τοῦτον τοῦ καταστατικοῦ τῶν τούκων κατήγγειλαν καὶ οὕτως ἐπῆλθεν ἡ σύλληψις των.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ κατακτητοῦ ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια, ἐπιβληθεῖσα παρ' αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἐκάστη συντεχνία (ἰσνάφι τουρκιστὶ) νὰ ἔχῃ ἀναγνωρισμένον πρόεδρον ἢ τοι πρωτομάστορα ὥστε ὁσάκις ἡ Αὐτοκρατορικὴ Κυβέρνησις λαμβάνῃ ἀνάγκην τῆς συντεχνίας προσκαλεῖ τὸν πρόεδρον καὶ διὰ τοῦ προέδρου ἀνακαίνῃ τὰς αποφάσεις, π. χ. ὁσάκις ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀνάγκην τῶν χαντζήδων πρὸς καταλισμὸν τοῦ στρατοῦ, ἀμέσως προσκαλεῖ τὸν χαντζήμπασα (πρωτομάστορα τῶν χαντζήδων) μολονότι τὰ σωματεῖα εἶνε ἀνεγνωρισμένα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν τούτοις συνελήφθησαν οἱ τρεῖς ράπται οἰκογενειάρχαι καὶ ἀνευ διαδικασίας, ἀνευ ἐξετάσεως ἐξωρίσθησαν, οἱ μὲν ἀδελφοὶ Παγκράτιοι εἰς Τραπεζούναν ὁ δὲ Σιοῦλα Δάτσης εἰς Πρέβεζαν.

Διὰ διαταγῆς τῆς διακίσεως ἀπαγορεύεται εἰς τὸ ἐξῆς ἡ μεταφορά ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ μανουριῦ (κεφαλοτύρι) καὶ τῶν δερμάτων ὡς ἐπιβλαβῶν εἰς τὴν ὑγίαν τῶν κατοίκων!!! Εἰς τὰ ἄλλα κράτη αἱ Κυβερνήσεις φροντίζουσι διὰ τὴν πρόδον τοῦ ἐμπορίου, ἐνταῦθα δὲ τῶν

καταφανεστέρῳ καθίσταται ὅσημέραι ἢ ἐπελθοῦσα εἰς τοὺς συνδυσμούς τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ ἀνατολικά πράγματα μεταβολή. Τὰ γεγονότα ἐπέρχονται τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο καὶ ἀποκαλύπτουσι τὴν νέαν τροπὴν, ἥς πρῶτον σύμπτωμα ὑπῆρξεν ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κόμητος Γολουχόβσκη διὰ τοῦ βαρῶνου δ' Αἰρεντάλ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Αὐстроουγγρικῆς Μοναρχίας. Μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ βαρῶνου δ' Αἰρεντάλ περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Αἰμου καὶ μετὰ τὰς πρῶτας φιλοφρονήσεις, αἵτινες ἀντελλάγησαν μετὰ τῆς Βιέννης καὶ τῆς Σόφιας, οἱ Σέρβοι, οἵτινες πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν συνεννοοῦντο μετὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ ἐσκόπουν μάλιστα νὰ συνάψωσι καὶ συμβάσιν τελωνειακῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Βουλγαρίας, πᾶν τὸ ὅπου ἔχεν ἀναγκάσει τότε τὸ Ἀνακτοδόχιον τῆς Βιέννης ν' ἀναλάβῃ στάσιν ἀπειλητικὴν κατὰ τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Κυβερνήσεως, οἱ Σέρβοι, λέγομεν, ἐστράφησαν ἥδη ἀποτόμως κατὰ τῶν Βουλγάρων. Αἱ ἐν τῷ νομῷ Κοσσυφοπεδίου καὶ τῇ βορείῳ Μακεδονίᾳ σερβικαὶ συμμορίαί, αἰσθητῶς ἐνισχυθεῖσαι, ἐπήγαγον ἐπ' ἐσχάτων ἀληθῆ ὀλεθρον εἰς τοὺς Βουλγάρους κοιμιτατζήδες καὶ εἰς τὰ βουλγαρικὰ χωρία. Οἱ ἐν Σόφίᾳ, μὴ δυνάμενοι ν' ἀντιμετωπίσωσι τοὺς τούτους ἐν Μακεδονίᾳ ἐχθροὺς οὓς ἡ ἀπὸ ἐπταετίας ἀκολουθουμένη παρ' αὐτῶν κτηνώδης καὶ ἐγκληματικὴ πολιτικὴ ἐξηγείρεν ἐναντίον των, ἐσκέφθησαν ν' ἀντεκδικηθῶσι τοὺς Σέρβους ἀπαγορεύοντες τὴν εἰς Βουλγαρίαν εἰσχωγὴν τῶν σερβικῶν χωρίων. Οὕτω δὲ ἐνῶ πρὸ πέντε μύλις μηνῶν διεπραγματεύοντο τελωνειακὴν ἑνωσιν τὰ δύο ὁμορὰ σλαβικά κράτη, ἡδη ἐφθίοντο εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον καὶ κηρύττουσι κατ' ἀλλήλων τὸν δασμολογικὸν πόλεμον. Ἐπίσης, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἠγγέλθη, ὅτι οἱ Ρωμοῦνοι συνέλαβον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ἀρκετοῦς βουλγάρους ἀξιωματικούς μετημφεσμένους εἰς ἐργάτας καὶ τοὺς μετέφερον εἰς Βουκουρέστιον ὅπως τοὺς δικάσωσιν ἐπὶ κατασκοπεΐᾳ. Ἐτερον σύμπτωμα τοῦτο, ἀποδεικνύον, ὅτι ἡ πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν τοσοῦτον θρυλληθεῖσα ρουμανοβουλγαρικὴ σύμπραξις καὶ φιλία, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας τινὲς εἶχον φαντασθῇ καὶ συμμαχίαν ρουμανοβουλγαρο-σερβικὴν, ἔπαυσε ὑφισταμένη, καὶ οἱ δύο γείτονες ἤρχισαν πάλιν ὑποπτεύοντες καὶ ὑποβλέποντες ἀλλήλους δυσπίστως, ὡς πρότερον. Καὶ τέλος, ὁ κατὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διωγμὸς, ὅστις εἶχεν ὀργωνθῇ ὑπὸ τῶν διεπόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει τουρκικῶν κύκλων, καὶ ὅστις πρὸ τίνος εἶχεν ἐπιταθῇ πολὺ ἐχαλαρώθῃ αἴφνης, καὶ ἡ Πύλη ἤρχισε νὰ φέρεται διαλλακτικώτερον πρὸς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν τῶν ἐν τῷ Κράτει τῆς Ὀρθοδόξων. Ὅλα ταῦτα ἀποτελοῦσι σύνολον γεγονότων, ἐκ τῶν ὁποίων σάφιστα προκύπτει, ὅτι αἱ χρυσαὶ ἡμέραι τῆς βουλγαρικῆς αἰγλῆς ἀνεπιστρεπτὲι παρήλθον, καὶ ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ἤρχισαν νὰ μεταβάλλωνται ριζικῶς αἱ περὶ τῆς θέσεως ἡν δύνανται νὰ καταλάβωσιν οἱ Βούλγαροι ἐν τῷ Αἰμῷ ἰδέαι, αἵτινες ἀπὸ τοσοῦτου χρόνου εἶχον ἐπιμελῶς καὶ ἐπιτηδεῖως καλλιεργηθῇ.

Ἰδίως ἐν Ἀγγλίᾳ παρατηρεῖται αἰσθητὴ μεταβολὴ ἰδεῶν, καὶ τοιαύτη μάλιστα, ὥστε νὰ παρακινήθῃ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καν-

τεβουρίας νὰ ἐπανορθώσῃ τὰς ἀδικίας περὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων κρίσεις του. Ἀφ' ἑτέρου δέ, τὸ Βαλκανικὸν Κομητάτον τοῦ Λονδίνου, οἷονεὶ θέλον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐξακολουθοῦσαν ἐπὶ ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων δράσιν του ἐνώπιον τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης, ἐδήλωσεν, ὅτι ἐργάζεται ὅπως πείσῃ τὴν Βουλγαρίαν νὰ κηρύξῃ πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας τὸ προσεχὲς ἔαρ, ὑποσχόμενον εἰς τοὺς ἐν Σόφίᾳ τὴν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συνδρομὴν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως! Καὶ οὕτως, ἀπεκαλύφθη, ὅτι ὅλοι αἱ προσπάθειαι τῶν Ἀγγλων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτεινον εἰς τὸ νὰ ἐπιφέρωσι πολέμικὴν σύρραξιν μετὰ τῶν Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας· καὶ ὅντως, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὸ κατορθώσωσι πρὸ δύο περὶπου μηνῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἡ Βουλγαρία ἐλειποφύχθη καὶ ὑπεχώρησε, τίνουσά τὸ οὓς εἰς τὰς ἐκ Βιέννης καὶ Βερολίνου συμβολάς, οἱ Ἀγγλοὶ ἔπαυσαν νὰ θεωρῶσι τοὺς Βουλγάρους ὡς παράγοντα στρατιωτικὸν δυνάμενον νὰ τοὺς ὠφελῇ ἐν ἐνεργῶν κατὰ τὰ νεύματά των. Ἐπειδὴ δὲ συγχρόνως καὶ ἐν Μακεδονίᾳ κατεδείχθη ἡ γυνύτης των, ὡς κατατροπωθέντων καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν συνεπείᾳ τῆς δράσεως τῶν Μακεδόνων ἐκδικητῶν, οἱ πρακτικοὶ Ἀγγλοὶ ἐπέισθησαν ὅτι εἶχον ὑπερτιμῆσαι τὰς δυνάμεις καὶ τὴν χρησιμότητα τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ. Αὐτὸ εἶνε ὅλον τὸ μυστήριον τῆς παρατηρουμένης χαλαρώσεως τοῦ φιλοβουλγαρισμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ' ἐνῶ ἔχασαν τὴν ἐνθερμον ὑποστήριξιν τῶν Ἀγγλων, οἱ Βούλγαροι δὲν ἐκέρδησαν εἰς ἀντιστάθμισμα ὑποστήριξιν ἐξ ἴσου ἐνθερμον ἐκ μέρους τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ρωσσίας. Αἱ δύο αὗται Δυνάμεις, σὺν τῇ Γερμανίᾳ, ἐπιδιώκουσι τὴν διατήρησιν τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος βελτιουμένου διὰ μεταρρυθμίσεων ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς Εὐρώπης· ἐπομένως δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εὐνοήσωσι τὰ πατριωτικὰ σχέδια τῶν κοιμητατζήδων τῆς Σόφιας, οἵτινες βεβαίως δὲν θὰ λαμβάνωσιν ἐνθαρρύνσεις ἐκ Βιέννης.

Ὅτι λοιπὸν ἡδη συμβαίνει, ἀποτελεῖ τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τῆς Μακεδονικῆς πολιτικῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ τὴν ματαίωσιν τῶν θυσιῶν καὶ προσπαθειῶν καὶ ἀγῶνων καταβληθέντων ἀπὸ ἐπταετίας. Τὴν ἀποτυχίαν δὲ ταύτην καθιστᾷ αἰσθητοτέρην εἰς τοὺς Βουλγάρους πατριώτας ἡ ἐν Κρήτῃ ἐλληνικὴ ἐπιτυχία. Πολὺ δὲ φοβοῦμεθα ὅτι μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου, ὅταν οἱ βούλγαροι πατριῶται κατανοήσωσιν ἐντελῶς τὴν ἀποτυχίαν των, ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος θὰ εὐρεθῇ ἀπέναντι ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν λίαν σοβαρῶν. Καὶ ἴσως τὸ ἐν Λονδίῳ Βαλκανικὸν Κομητάτον ὑπολογίσει ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν πιθανοτήτων μιᾶς ἐσωτερικῆς ἐξεγέρσεως, λέγων ὅτι ἐλπίζει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκκρηξιν πολέμου τουρκοβουλγαρικοῦ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ. Ἀλλ' αἱ σκέψεις αὗται προδίδουσιν ἀνθρώπους ἀγνοοῦντας τὸ μέγεθος τῆς βουλγαρικῆς θρασυδειλίας. Εἶνε πολὺ ἐνδεχόμενον οἱ πατριῶται τῆς Σόφιας νὰ ἐξεγερθῶσι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως των ἢ κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος των ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας τῶν ἐλπίδων των· οὐδέποτε ὅμως θὰ διαπράξωσι τὴν τρέλλαν νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὸν τουρκικὸν στρατὸν. Περὶ τούτου ἐγγυώμεθα πρὸς τὸ ἀξιοσεβαστὸν Βαλκανικὸν Κομητάτον τοῦ Λονδίνου!

*
 ΜΕΤΑ την συμπαθή φωνήν ἥτις ὑφῆθη ἐν
 Ἰταλίᾳ ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τε
 τῆς ἰταλικῆς Βουλῆς καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ
 καὶ ἄλλῃ παρορμητικῇ φωνῇ ἠκούσθη ἐν τῇ γαλι-
 κτῇ Βουλῇ. Εὐχόμενος τεκνόν τῆς συμπαθείας καὶ
 εὐχόμενος χάριτος οὐ βουλευτῆς Κουσὲν ἐπαγγα-
 ρίσεν ἐνοσίπριον τῶν ἀντιστοίχων τοῦ γαλλικοῦ
 λαοῦ τὰς βουλευτικὰς θηρωτικὰς καὶ μετὰ λα-
 πομμερείας περιέγραψε τὰς διαπορχαθείας, ὑπὸ
 τῶν Βουλῶν καὶ ἐκλήθη. Ἡ Βουλὴ σύστημα
 συναρτίσθη τὰς ἐπιτυχίας τῆς ἐλληνικῆς φι-
 λῆς καὶ ἀπεδοκίμασε τὰς πράξεις τῶν κοιμιτα-
 ρχῶν. Ἀνατιπρωτῶς τὰ δίκαια τοῦ Ἑλλη-
 νικοῦ θά εὐρίσκει περισσότερους συνηγόνους καὶ
 θερμοὺς ἐν τῷ μέλλοντι ὑποστηρικτάς ἐὰν ἡμεῖς
 οἱ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἑλληνικῷ κράτει συνταχθώ-
 μεν καὶ ὁργανωθώμεν στρατιωτικῶς καὶ νηπι-
 ωτικῶς, ἐὰν δώσωμεν ἡμῖν ἐνίκαιον διεύθυνσιν εἰς
 τὴν πολιτικὴν ἡμῶν τὴν ἐξωποικικὴν, καὶ ἐὰν ὁ-
 γανώσωμεν συνοχὴν μετὰ πάντων τῶν ὁπαν-

ταχοῦ διεσπαρμένων ἑλληνικῶν κοινοτήτων, ὥστε νὰ ἔχωσι πλέον καὶ αἱ Δυνάμεις καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἡμῶν ἐποικήσιν ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ διαβημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἡ φιλικὴ φωνὴ ἥτις ἠκούσθη ἐκ Γαλλίας ὑπὲρ τῶν δικαίων ἡμῶν γεννᾷ ἀσθημα εὐγνωμοσύνης ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους. Ἀλλὰ καὶ ἑτέρα φωνὴ ὑψώθη ἐν Ρωσσίᾳ. Ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ «Σύγχρονος Ἑλληνισμός», ὁ κ. Ἰ. Σόκολωφ, καθηγητὴς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ Ἀκαδημίᾳ τῆς Πετροπόλεως, ἐδημοσίευσεν πρό τινας χρόνους ἐν τῇ ρωσικῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Μηνύτορι» σπουδαϊότατον ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἄρθρον:

«Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος—γράφει—διέρχεται νῦν τρομερωτάτην κρίσιν. Πανταχοῦ ἐνθα ὑπάρχει διεσπαρμένον, βλέπομεν σκηνὰς ἀγρίου καταδωγμοῦ ἢ ἀνησυχαστικῆς κινήσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, καταδιωκομένη καὶ καταδυναστευομένη, διατελεῖ ἐντρομος πρὸ τῶν αὐτῶν, ὅπως ἐξέλθῃ δὲ καταστάσεως τῶσφ κρισίμου ἔχει ἀνάγκην νὰ περισυλλέξῃ πάσας τὰς ἠθικὰς τῆς δυνάμεις καὶ κινητοποιήσῃ ἅπαντα τὸν ἐθνικὸν τῆς ἡρώισμόν!» Ὁ ἐμβριθὴς καθηγητὴς ἀπαριθμῶν εἶτα τὰ δεινὰ ἔπερ ὁ Ἑλληνισμός ὑφίσταται ἐν Βουλγαρίᾳ, Ρωμανίᾳ καὶ Τουρκίᾳ, μεμψιμοιρεῖ κατὰ μερίδος τοῦ ρωσικοῦ τύπου, ιδίως δὲ τῆς «Νόβογιε Βρέμια» τῆς Πετροπόλεως, διαστρεφούσης τὸν χρονοκτῆρα τοῦ Ἑλληνο-βουλγαρικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν Ἑλλήνων. Ἐν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐφρόντιζε ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῇ ἐξωτερικῇ—ὅπως ἐν Ρώμῃ—ὑπὸ ἱκανῶν ἀντιπροσώπων βοηθουμένων ὑπὸ ὁμάδος μεμορφωμένων νέων οἱ συνήγοροι τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἤθελον ἐνωρίτερον ὑψώσει φωνήν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἕνεκα τῆς καταπεσούσης βροχῆς ἐπλημύρηνεν ὁ ποταμὸς Σελίνοῦς καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων αὐτοῦ κατεκλύσθησαν τὰ μετὰξὺ Αἰγίου καὶ Πατρῶν χωρία Βελερίτικα καὶ Τεμένη, διακόπη ὡς καὶ ἡ κυκλοφορία τῶν ἀμαξοστοιχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου. Ἡ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐπικουρίας καὶ λέμβους πρὸς σωτηρίαν τῶν παθόντων. — Ἡ.Μ. ἡ Βασίλισσα Ὀλγα ἐπανεκάμφε προχθὲς ἐκ Ρωσσίας μετὰ μακρὰν ἐξ Ἑλλάδος ἀπουσίαν. — Ὁ ἐν Λαρίσῃ Τοῦρκος πρόξενος Μουφίτ κατέστησε γνωστὸν ὅτι μεταβαίνει εἰς τὸ κτῆμα του ἐπιροβολήθη. Ὁ ἐν Ἀθήναις προσβευτὴς Ρίφακτ διεμαρτηρήθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. — Ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη σύζυγος τοῦ συνταγματάρχου πρίγκιπος Νικαλάου τεκοῦσα θηλὴ ὑπέστη κλονισμόν τῆς υγείας αὐτῆς ἥτις νῦν εἰσῆλθεν εἰς στάδιον ἀναρρώσεως. — Διὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἀπεστάλησαν εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Αὐστριακὴν Τράπεζαν τοῦ ἐργοστασίου Κέλλερ 200,000 φράγκων, ὡς προκαταβολὴ τοῦ τιμήματος τῶν παραγγελλθέντων φυσιγγίων, τὰ ὅποια θὰ παραδοθῶν τὸν προσεχῆ μῆνα. Τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν ἐκ 450,000 φράγκων θὰ καταβληθῇ μέχρι τῆς 15 Ἰανουαρίου. — Ἐπιτροπὴ σπουδαστῶν τῆς σχολῆς τῶν γυμνασίων ἐπταμελὴς χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπεσκεφθῆ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ του τὸν ἐκ Φιλιππουπόλεως ἀφιχθέντα Ἑλληνα κ. Γ. Παπαλάμπρου ὅστις ὑπηρετῶν ὡς ἱσχυρὸς εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἱππικὸν παρητήθη τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν μισθοληρικὴν χώραν εἰς τὴν ὁποίαν τοιαύτας καταδιώξεις ὑφίστανται εἰ ὁμογενεῖς του. Ὁ κ. Γ. Παπαλάμπρου ἦτο εἰς ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων ἀξιωματικῶν τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, κατ' ἐπανάληψιν δὲ ἐστάλη ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν μεθόριον ὡς ἀρχηγὸς σώματος καὶ μετέσχε συμπλοκῶν μετὰ τῶν Τούρκων. Ἡ ἐπισκεφθεῖσα τὸν κ. Παπαλάμπρου ἐπιτροπὴ σπουδαστῶν προσεφώνησεν αὐτὸν καὶ τῷ προσέφερε καὶ δάφνινον στέφανον. — Ὁ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Θεοτόκης, θέλων νὰ μὴ βραδύνῃ ἀδικολογητῶς ἢ ἐναρξίς τῆς στρατιωτικῆς παρασκευῆς τῆς χώρας, ἥτις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ δανείου τῶν 20,000,000 φρ. χρ., παρήγγειλεν εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρα-

τιωτικῶν τμήμα προμηθειῶν νὰ καταρτίσῃ πῖνακα ἐνδεικνύοντα λεπτομερῶς πάσας τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου ἡ Κυβέρνησις θὰ προβῇ, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχετικοῦ μὲ τὸ δάνειον νομοσχεδίου, εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, τὸ τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἀνέπτυξεν ὁ κ. πρωθυπουργός. — Εἰς τὸ Κατακυριολογικὸν Λαμίας ἐδικάσθη ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἑστίας» κ. Κύρος καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ κ. Ματθαίουπουλος μνηυθέντες ἐπὶ συκοφαντίᾳ ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Τσουκαλᾶ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν πυροβόλων τοῦ ναυτικοῦ. Τὸ δικαστήριον, ἀποδεχθεῖς τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ «Ἑστίᾳ» γραφέντων, ἀπήλλαξε τοὺς κατηγορουμένους τῆς ἐπὶ συκοφαντίᾳ κατηγορίας, παροδόξως ὅμως παρεδέχθη ἐξῆδρῳ κατὰ τοῦ Τσουκαλᾶ καὶ καταδίκασεν τὸν κ. Κύρον εἰς δεκαπενθήμερον φυλάκισιν.

ΒΟΥΛΗ

Ὁ κ. Ν. Δεβίδης, (πρόεδρος) λέγει ὅτι συμφώνως μὲ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἀρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Κυρ. Π. Μαυρομυχάλην, ὅστις ὁμιλεῖ διὰ μακρῶν ἀναγνωρίζων τὴν ἐθνοφελῆ λύσιν τῆς Κρητικῆς υποθέσεως καὶ ὑποδεικνύων τὴν ἀπαραίτητον ἀνάγκην τῆς στρατιωτικῆς ὁργανώσεως τῆς χώρας. — Ὁ κ. Στ. Δραγούμης λέγει ὅτι ἔπαινος ὀφείλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος, κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ὁποῖου ἡρθῇ αὕτη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀνετιθεμένης εἰς αὐτὴν ἐντολῆς, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Ζαΐμη ὡς ὑπάτου ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης.

Γ. Θεοτόκης (πρωθυπουργός). Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἡγεμόνος Μεγ. Δυνάμεως, τῇ εὐμενεῖ διαθέσει τῶν τεσσάρων Προσταγμάτων Δυνάμεων, ἐδόθη εἰς τὸ Κρητικὸν ζήτημα λύσις, ἡ ὁποία, τῆς ἐνώσεως οὗσης ἀδυνάτου πρὸς τὸ παρὸν, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα βῆμα πρὸς τὴν ποθητὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ὑπάτου ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἡ διοίκησις τῆς χωροφυλακῆς ὑπὸ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἡ ἐν τῷ μέλλοντι διοίκησις τῆς πολιτοφυλακῆς ὑπὸ Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, ἀποτελοῦσι βῆμα πρὸς τὴν ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Καὶ ὑπάρχει τις ὁ ἀμφιβάλλων ὅτι, σωφρονούντων τῶν Κρητῶν—καὶ περὶ τῆς σωφροσύνης αὐτῶν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι,—ὅτι ἐξακολουθοῦντος τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τὴν πορεῖαν τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε ἠκολούθησε καὶ ἥτις μεγάλως τιμᾷ αὐτόν, σωφρονούσης τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐννοούσης ὅτι τὰ ζητήματα δὲν λύονται πάντοτε ριζικῶς, ἀλλὰ βαθμηδὸν εἰς τὴν ριζικὴν λύσιν δύναται τις νὰ φθάσῃ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, τούτων πραγματοποιούμενων, ἡ ποθητὴ λύσις τοῦ ζητήματος δὲν ἀπέχει πολὺ. Καὶ ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐντὸς τοῦ περιόλου τούτου θὰ χαιρετίσωμεν τοὺς ἐκ Κρήτης ἀντιπροσώπους. (Εὖγε! Εὖγε! Χειροκροτήματα ἐκ τῆς δεξιᾶς καὶ τῶν θεωρείων.)

Καὶ ὡς πρὸς τὸ ρωμουνικὸν ζήτημα ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν διάβημα ἔλαβε καὶ οὐδεμίαν πρωτοβουλίαν ἔλαβεν, ὅπως ἐπείθῃ συνενόησις μετὰξὺ Ρωμανίας καὶ Ἑλλάδος (Ἐπιδιοκιμασίαι ἐκ δεξιῶν) καὶ δὲν ἔπραξε τούτο, διότι ἡ ρῆξις μετὰξὺ Ρωμανίας καὶ Ἑλλάδος δὲν προήλθεν ἐκ πταίσματος τῆς Ἑλλάδος, μὴ προελθούσης δὲ τῆς ρῆξεως ἐκ πταίσματος τῆς Ἑλλάδος ἀδύνατον εἶναι νὰ υποθέσῃ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι δυνατόν τὸ πρῶτον βῆμα νὰ κάμῃ πρὸς συνενόησιν μετὰ τῆς Ρωμανίας.

Τῇ ἐνεργείᾳ τῶν πολεμίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατωρθώθη νὰ πιστευθῇ ἐν Εὐρώπῃ, ὅτι ἡ αἰτία τῆς καταστάσεως ἐν τῇ διατελῇ ἡ Μακεδονία ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ἑλληνομακεδονικῶν ὁμάδων κατωρθώθη νὰ λησμονηθῇ τὸ παρελθόν. Κατωρθώθη κακοεργήματα, λείλα-

σίαι. ἐπὶ ἐξ ὁλοκληρᾶ ἔτη τελούμενα ἄνευ ἀντιστάσεως, νὰ λησμονηθῶσι καὶ νὰ θεωρηθῶσι ὡς ὑπεύθυνοι τῆς καταστάσεως ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ὑπέστησαν ἐπὶ ἐξαετίαν ὁλοκληρὸν ἄπαντα τὰ μαρτύρια, ἠγέρθησαν ἐπὶ τέλους ἡμέραν τινὰ καὶ εἶπον, ὅτι εἶνε καὶ τὰ μαρτύρια ταῦτα νὰ παύσῃσι. (Ἐπιδιοκιμασίαι καὶ χειροκροτήματα ἐκ δεξιῶν.)

Ἀλλὰ τότε εἰσῶν ὅλοι καὶ ὅχι μόνον εἰσῶν, ἀλλ' εἶχον κατορθώσαι νὰ πεισθῶσι, ὅτι ἀντιδράσεως μὴ ὑπάρχουσιν ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ Μακεδονία κατοικεῖται ὑπὸ Βουλγάρων, ὅτι ἡ Μακεδονία εἶναι Βουλγαρικὴ καὶ μόνον ὅταν, τῆς ἀμύνης ἐπιβληθείσης, ἐφάνῃ ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μόνον τότε ἀνεγνώρισαν, ὅτι ἐν Μακεδονίᾳ ὑπάρχουν Ἕλληνες. Καὶ ἀνεγνώρισαν καὶ κατὰ τι πλεονέκτημα, ὅτι ἡ πλειονότης τῶν ἐν Μακεδονίᾳ οἰκούντων εἶναι ἑλληνικὴ.

Ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως ἐθεώρησα ὅτι καθήκον εἶχον, ὅπως μετέλθω πολιτικὴν εἰλικρινή, ἵνα καταδείξω, ὅτι δρᾷσις ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς παρεμπόδισιν βοηθείας ἑλληνικῆς ἐνεργείας ἐν Μακεδονίᾳ ἦτο ἀδύνατον νὺ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς βίαις, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς βίαις, ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ υποθέσῃ τις, ὅτι ἐνθὺ τὴν μεθόριον γραμμὴν δὲν δύναται νὰ ἐπιτηρήσῃ ἡ Τουρκία, ἔχουσα εἰκοσιπενταπλάσιαν δυνάμειν ἡμῶν, ἦτο ἀδύνατον νὰ υποθεθῇ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς, μὲ πολὺ μικρότερας δυνάμεις, θὰ ἠδύνατο τὴν γραμμὴν ταύτην νὰ ἐπιτηρήσῃ καὶ ἐπομένως, ὅτι ἡ εὐθύνη, ἣν ἐπέζητουν παρὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἦτο δυνατόν παρ' αὐτῆς νὰ ἐπιζητηθῇ.

Ἀλλ' ἐνθὺ ταῦτα ἔλεγα, προσέθετα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις βεβαίως δύναται ἐξασκοῦσα τὸ κύρος, τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἵνα κάμῃ χρῆσιν τοῦ κύρους τούτου, ὅπως χαλαρωθῇ ἡ ἐνέργεια, ἀλλ' ὅπως τοῦτο ἐπιτευχθῇ εἶναι ἀνάγκη ἀπόλυτος, ἵνα ἐκ τῆς χαλαρώσεως τῆς ἐνεργείας ταύτης μὴ ἐπέλθῃ ὡς ἀναγκαίᾳ συνέπεια ἡ μεγαλειτέρα ἐντασις τῶν ἐνεργειῶν ἐκ μέρους τῶν πολεμίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ δὲν κρύπτω, κύριοι, ὅτι, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἐνέργεια ἡ ἑλληνικὴ ἐχαλαρώθη, ἐπῆλθεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ προέβλεπον, ἐντασις τῆς ἐνεργείας τῶν πολεμίων τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἰς τὰς Δυνάμεις παρέστησα, ὅτι ἡ κατάσταση αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθησῇ καὶ ὅτι ἀν πράγματι ἔχωσι τὴν ἐπιθυμίαν των, ὅπως εὐεργετήσωσι τὴν Μακεδονίαν ὡφείλον νὰ λάβουν δραστήρια μέτρα, ἵνα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τοσοῦτον ἐφώναζον κατὰ τῆς ἐνεργείας τῆς ἑλληνικῆς, συνετισθῶσι καὶ ὑποταχθῶσι εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Ἐγὼ δὲ ἐλπίδος, ὅτι τοῦτο δύναται νὰ κατορθωθῇ, μὴ κατορθουμένου ὅμως τούτου, ὅς μὴ αἰτιασθῶσι ἡμᾶς διὰ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμβησόμενα, διότι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ συμβησόμενα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀμύνης φυλῆς, ἡ ὁποία ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ὑποκύβῃ εἰς τὰς ἀγριότητας τῶν πολεμίων τῆς. (Ζωηραὶ ἐπιδιοκιμασίαι καὶ χειροκροτήματα ἐκ δεξιῶν.)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεων

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσόν, ἥτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ αἱ τοκοὶ αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὡς (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τοκοὶ τῶν ὁμολογίων πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ, τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου, ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1) 2	τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις	6	μηνῶν
2	»	»	»	1 ἔτους
3	1) 2	»	»	2 ἔτων
4	»	»	»	4 »
5	»	»	»	5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.